



ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ
СЕМБЕРИЈА

УМЈЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА
ЈУ ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ БИЈЕЉИНА



Слободан Крстић
Изложба фотографије

КИНА
КИНА - ХОНГ КОНГ - МАКАО



Уредник: Слободан Крстић
Издавач: Асоцијација АРТФОТО, Бијељина
Дизајн и припрема за штампу: Слободан Крстић
Поставка изложбе: Милијанко Михаљчић
Штампа: Асоцијација АРТФОТО, Бијељина - Попови
Тираж: 100 каталога



СЛОБОДАН КРСТИЋ

Слободан Крстић рођен је 1947. године у мјесту Драгаљевац код Бијељине. Фотографијом се бави од 1967 као члан Фото-клуба "Електромашинац" у Београду као студент на Машинском факултету, а од 1970 године активно учествује на изложбама фотографије широм бивше Југославије и у иностранству. До сада је имао 31 самосталну изложбу од чега четири у иностранству (последња у новембру 2014.г. у Аустрији у организацији Асоцијације фотографа за умјетничку фотографију Аустрије).

Учествовао је на више од 400 колективних изложби у цијелом свијету, са око 2000 примљених фотографија. Добитник је преко 200 награда и признања, од којих у периоду 2017. - 2018. године 55 медаља и диплома на разним свјетским изложбама (18 златних медаља). Награде је освајао у: Србији, Словенији, Словачкој, Бугарској, Шведској, Украјини, Русији, Македонији, Црној Гори, Турској, Белорусији, Бангладешу, Молдавији, Грчкој, Египту, Босни и Херцеговини, Енглеској, Кини, Румунији, Хрватској,

У НР Кини је у јануару 2018. године по позиву кинеске асоцијације за умјетничку фотографију (ИУП), учествовао на изложби око 100 одабраних фотографа из цијелог свијета, са издатом фотомонографијом свих учесника. Од кинеске асоцијације за умјетничку фотографију ИУП добио је статуу за животно дјело. На предлог исте асоцијације постао је њихов заступник за БиХ. Добитник је Статуете и Повеље „КАПЕТАН МИША АНАСТАСИЈЕВИЋ“ за животно дјело и „за умјетничку визију“.

Издао је три ексклузивне фотомонографије: "Разгледница Бијељине", "Република Српска - земља импресија", "Небом изнад Републике Српске".

Сарадник је у "Енциклопедији Републике Српске" у издању Академије наука и умјетности Републике Српске у области фотографије.

2013. године основао је Асоцијацију за умјетничку фотографију АРТФОТО, која се бави организовањем колективних и ауторских изложби свјетски реномираних аутора и едуковањем младих аутора.

У саставу Асоцијације формирао је умјетничку галерију "ГАЛЕРИЈА-АРТФОТО" у којој организује изложбе умјетничке фотографије области фотографије и радионице за обуку младих у области фотографије.

Има звање Мајстора фотографије Мајстора фотографије Фото савеза Асоцијације за умјетничку фотогра

У свјетској фотографској графију (ФИАП) има звање АФИАП бронза(2014),ЕФИАП/ сребро(2015), на(2017), ЕсФИАП, почасно звање

Члан је Удружења Ликовних сти Босне и Херцеговине УЛИПУРС.



Фото савеза Југославије (1977), Србије и Мајстора фотографије фију БиХ.

организацији за умјетничку фото - (1977), ЕФИАП (2012), ЕФИАП/ ЕФИАП/злато(2016), ЕФИАП/плати ФИАП-а.

умјетника примијењених умјетно- (УЛУПУБИХ) од 1980године и

ЧУДЕСНА КИНА

Слободан Крстић се преко 50 година бави фотографијом и за очекивати је да, знајући га толико дуго и пратећи његов рад, не може више да нас изненади, али као што сам претпоставила пре 15 година, аутор је доживио трансформацију, прелазећи са своје омиљене теме женских актова на природу, градове, људе...

Кина је, извесно за сваког западњака велика тајна. Сви је ми можемо само замишљати, на основу онога што знамо о њој.

Крстић је имао срећу да је види и доживи на начин како сваки западњак доживљава Исток, било блиски или далеки. Из његових фотографија видимо да је то замља великих контраста. Серија градских ведута и панорама приказује кинеске мегалополисе, огромне, сјајне који успешно парирају највећим америчким и европским градовима. С друге стране су кинеске фавеле, четврти заборављене од бога и људи, где просјаци, улични свирачи и занатлије претешко зарађују свој хлеб.

У њима несумњиво постоји нада да ће изнедрити неки нови проналазак, поред оних које је Кина дала човечанству: папир, штампу, барут, свилу... у пет хиљада година континуираног трајања, у периоду кад се Европа борила са Варварима и тек стварала свој идентитет,...

У циклусу фотографија Рибарење на језеру, Крстић је приказао вечну борбу човека са природом и његову непоколебљивост да ту битку добије. Да ли је то оно чувено *Jin i Jang* проишло из будизма, религије без бога, дубоко мисаоне, у којој се, између осталог каже да човеку, био богаташ или сиромах, треба само три оброка дневно да преживи. Из те тако једноставне истине произилази несагледива комплексност живота. На фотографијама видимо сукоб светла и сенке, чудесне валере и контрасте, а тек понеки акценат боје нас разуверава да оне нису црно-беле, да уметник по ко зна који пут показује вештину баратања објективом фотоапарата.

Посебну целину чине фотографије жена које су лајт-мотив у Крстићевом стваралаштву. Овде је приказана серија портрета далекоисточних жена. Из сваког од тих портрета видимо различите карактерне особине жена, које као и свуда на свету, носе терет живота на својим плећима, било да су из града или села, младе или старе, девојке или мајке... Аутор је успео да на њиховим лицима ухвати најразличитија осећања: забринутост, брижност, раздраганост, опуштеност, зачуђеност и изнад свега тајанственост. Та тајанственост коју жена поседује интригира сваког мушкарца па и нашег аутора.

Он покушава да је одгонетне у фотографском трену, што је само по себи уметност. Приказати карактер у покрету клика је велика вештина. Сликару су потребни дани, недеље и месеци да то постигне, може брисати поправљати изнова радити док не буда задовољан. Фотограф нема те могућности он има само пар секунди, а време му је директан противник.

Ова изложба говори о уметнику који нам нуди ново у оном добу живота када се „страсти смире и чула упокоје“ како то Црњански тачно и поетски каже. Можемо очекивати да нас и у наредном периоду Слободан Крстић изнова изненади.

Ифигенија Василић
Историчар уметности













